

Motion till riksdagen

1988/89:Sk814

av Rune Backlund m.fl. (c, m, fp)

Vidgad möjlighet till anstånd med betalning av tvistig skatt

En skattskyldig kan inte genom att överklaga ett taxeringsbeslut påverka skyldigheten att i föreskriven tid betala den skatt som debiterats på grund av taxeringen eftersom ett taxeringsbeslut enligt 87 § uppbördslagen (UBL) är verkställbart även om det inte vunnit laga kraft. Under vissa förutsättningar kan emellertid den skattskyldige få anstånd med att betala in skatten.

I 48 § UBL regleras lokala skattemyndighetens (LSM) möjlighet att bevilja anstånd när den skattskyldiges skattebetalningsförmåga är nedsatt vid t. ex. arbetslöshet eller sjukdom.

Enligt 49 § 1 mom. UBL kan LSM bevilja anstånd när det kan antas att skatten kommer att sättas ned bl. a. i följande fall.

- Taxeringsintendenten (TI) har anfört besvär till den skattskyldiges förman.
- Den skattskyldige har anfört besvär och TI har helt eller delvis tillstyrkt besvären eller ansökan om anstånd, eller det kan vid besvär över taxeringsnämndens beslut – utan att yttrande inhämtas från TI – med skäl antas att besvären kommer att bifallas.

Enligt 49 § 2 mom. 1) kan länsskattemyndigheten bevilja anstånd om den skattskyldige anfört besvär över en inte lagakraftvunnen taxering och det skulle medföra betydande skadeverkningar eller framstå som obilligt om den skattskyldige skulle betala skatten. En ytterligare förutsättning för anstånd är att den skattskyldige ställer säkerhet hos länsskattemyndigheten, om det inte med hänsyn till anståndstidens varaktighet, den skattskyldiges förhållanden och omständigheterna i övrigt kan antas att skatten ändå kommer att betalas.

Mot bakgrund av de långa handläggningstiderna i domstolarna har behovet av ett skydd mot indrivningsåtgärder blivit allt större.

För att få anstånd vid taxeringsbesvär måste de skattskyldiga vända sig till såväl domstol som lokal skattemyndighet eller länsskattemyndighet. Uppdelningen på två beslutsmyndigheter kan medföra rättsförluster för den enskilde.

Den skattskyldige är ofta helt beroende av TI:s ställningstagande. TI är part i processen och borde därför inte ha inflytande på anståndsfrågan. En annan väsentlig brist är att LST:s beslut inte kan överklagas.

Dessa brister i anståndssystemet har tagits upp av skatteförenklingskommittén i betänkandet förenklad taxering (SoU 1988:2122). Kommittén föreslår bl. a. att skattemyndigheten får fatta samtliga beslut enligt 49 § UBL, att beslut att inte medge anstånd kan överklagas till länsrätten, att

49 § 1 mom. UBL utformas som en generell regel så att anstånd kan medges om det kan antas att skatten, kvarskatteavgiften eller räntan kommer att avkortas. att villkoren för anstånd enligt 49 § 2 mom. UBL mildras så att anstånd även kan medges om ärendet är svårbedömt, antingen på grund av att saken är komplicerad eller för att rättsfrågan är oviss.

Kommittén har föreslagit att huvuddelen av den omfattande reformen skall genomföras i samband med 1991 års taxering.

Då de här behandlade frågorna rörande en reformering av anståndssystemet emellertid är av stor betydelse för den enskildes rättssäkerhet bör dessa brytas ut och behandlas separat, med förtur. Riksdagen bör därför hos regeringen anhålla om att de av skatteförenklingskommittén föreslagna åtgärderna angående anstånd med att betala tvistigt skattebelopp enligt taxeringsbeslut föreläggs riksdagen under innevarande år.

Hemställan

Med stöd av ovanstående hemställs

att riksdagen hos regeringen anhåller om förslag om utvidgade möjligheter till anstånd med betalning av tvistigt skatt enligt taxeringsbeslut.

Stockholm den 20 januari 1989

Rune Backlund (c)

Göthe Knutson (m)

Isa Halvarsson (fp)

Britta Bjelle (fp)

Lars De Geer (fp)

Stig Bertilsson (m)

Anders G Högmark (m)

Siw Persson (fp)